

Sygn. akt IV CSK 218/13

POSTANOWIENIE

Dnia 29 sierpnia 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa Syndyka masy upadłości [...] P. Spółki z o.o. w upadłości likwidacyjnej w R.

przeciwko Parafii Rzymskokatolickiej pod wezwaniem [...] w R.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 29 sierpnia 2013 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 5 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które – zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. - będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Pozwana Parafia Rzymskokatolicka p.w. [...] w R. w skardze kasacyjnej wniesionej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 5 grudnia 2012 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparła na przesłankach wskazanych w art. 398⁹ § 1 pkt 2 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, aby istniała potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości. Skarżąca, powołując się na tę podstawę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania w ogóle nie wskazała, który przepis oraz z jakich przyczyn budzi poważne wątpliwości interpretacyjne, eksponując jedynie, że „zaskarżone orzeczenie jest wadliwe naruszając w sposób oczywisty przepisy prawa procesowego i materialnego wskazane powyżej w podstawach skargi kasacyjnej”. Tymczasem skuteczne powołanie się na potrzebę wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości wymaga dokładnego określenia przepisu prawa, którego wykładnia budzi poważne wątpliwości oraz wykazania źródła tych poważnych wątpliwości, tj. wskazania możliwych wariantów jego interpretacji przy zastosowaniu uznanych metod wykładni przepisów prawa oraz przyczyn, które utrudniają wybór jednego z tych możliwych sposobów interpretacji.

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, odwołująca się ogólnie do obowiązku sądu rozpoznania merytorycznie sprawy, a nie samych zarzutów apelacyjnych oraz konieczności uwzględnienia na podstawie art. 382 k.p.c. całego materiału dowodowego zebranego w postępowaniu w pierwszej instancji oraz w postępowaniu apelacyjnym, nie pozwala także na stwierdzenie, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Tego rodzaju sytuacja ma miejsce wówczas, gdy zasadność zarzutów podniesionych w skardze kasacyjnej wynika *prima facie*, bez głębszej analizy prawnej. Dotyczy to więc jedynie uchybień przepisom prawa materialnego albo procesowego, zarzucanym sądowi drugiej instancji w skardze kasacyjnej, o charakterze elementarnym, a więc obejmuje orzeczenia oparte na niewątpliwie sprzecznej z niepodlegającymi różnej wykładni przepisami albo wydanego w wyniku oczywiście błędnej, widocznej bez głębszej analizy prawniczej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa.

Wskazać należy, że nie zachodzi również nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę – w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

aw

es